

PSALMII
CARTEA A CINCEA
Psalmul 107

38 El îi binecuvântă,
și se înmulțesc nespūs,
și nu le împuținează vitele.
39 Dacă sunt împuținați și
apăsați prin asuprire,
nenorocire și suferință,
40 El varsă disprețul peste cei mari și-i
face să pribegescă
prin pustii fără drum,
41 dar ridică pe cel lipsit,
izbăvește pe cel nevoiaș
și înmulțește familiile ca pe niște turme.
42 „Oamenii fără prihană văd lucrul
acesta și se bucură,
și orice nelegiuire își închide gura !”
43 Cine este înțelept
să ia seama la aceste lucruri
și să fie cu luare aminte
la bunătățile Domnului.

Psalmul 108

O cântare – Un psalm al lui David

1 Gata îmi este inima să cânte,
Dumnezeule !

Voi cânta, voi suna din instrumentele mele
; aceasta este slava mea !

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

2 Deșteptați-vă, lăută și harpă !

Mă voi trezi în zori de zi.

3 Te voi lăuda printre popoare, Doamne,
Te voi cânta printre neamuri.

4 Căci mare este bunătatea Ta
și se înalță mai presus de ceruri,
iar credincioșia Ta, până la nori.

5 Înalță-Te peste ceruri, Dumnezeule,
și fie slava Ta peste tot pământul !

6 Pentru ca preaiubiții Tăi să fie izbăviți,
scapă-ne prin dreapta Ta și ascultă-ne!

7 Dumnezeu a vorbit în sfințenia Lui :
„Voi birui, voi împărți Sihemul, voi
măsura Valea Sucot ;

8 al Meu este Galaadul, al Meu, Manase;
Efraim este întăritura capului Meu,
și Iuda, toiagul Meu de cârmuire;

9 Moab este ligheanul în care Mă spăl ;
Îmi arunc încălțămintea
asupra Edomului ;

strig de bucurie asupra țării filistenilor !”

10 Cine mă va duce în cetatea întărită ?
Cine mă va duce la Edom ?

11 Oare nu Tu, Dumnezeule, care ne-ai
lepădat și care nu vrei să mai ieși,
Dumnezeule, cu oștirile noastre ?

12 Dă-ne ajutor în necaz,
căci zadarnic este ajutorul omului.

13 **Cu Dumnezeu vom face mari isprăvi ;**
El va zdrobi pe vrăjmașii noștri.

[Continuarea în numărul viitor]

Editorial. Ultima seară [Vinerea Mare și Învierea Domnului Isus]

„Fiindcă iubea pe ai Săi, care erau în lume, i-a iubit până la capăt”. (Ioan 13 :

1)

Duminică, 18 iulie 1897, vaporul Nixe al Majestății Sale, un vapor de școală pentru tineri, era în fața portului de la Sassnitz. Trecerea în revistă duminicală se terminase, marinarii au sărit veseli în bărci, pentru a se duce pe uscat.

Toți dichisiți și curați ; panglicile negre ale șepcilor fluturau. La miezul nopții se întorcea ultima barcă de la țarm – șase marinari mai lipseau; au venit prea târziu.

Ce era de făcut ? Au luat o barcă de pescuit, care era la mal. Marea se agita – dar numai energic în larg ! Toți șase erau băuți. Câțiva pescari de pe mal i-au văzut vâsbind spre larg și dispărând în întuneric. Apoi, un strigăt !

Pescarii au sărit într-o barcă și au vâsilit în larg ; au salvat patru; doi au dispărut: un subofițer de la artificii și un subofițer de marină militară. Cadavrele au fost găsite în ziua următoare – fusese **ultima lor seară !**

Dar vreau să povestesc despre **o altă ultimă seară**, despre care știu sute de mii că ea a fost ultima pentru mulți dintre ei, a fost seara de 6 septembrie 1812.

Marea armată a lui Napoleon I, după marșuri anevoioase, după multe lipsuri, avea în față, în sfârșit, grosul armatei rusești. Rușii, 180 000 de oameni, stăteau într-o poziție bine fortificată, dincolo de pârâul Kalotscha, foarte hotărâți să blocheze dușmanului nesuferit drumul spre capitala Moscova.

Armata napoleoneană, oboșită de lungile marșuri anevoioase, era plină de bucurie că a ajuns, în sfârșit, la luptă. Pentru ei, lupta care le stătea înaintea era o sărbătoare. Porunca lui Napoleon : ca toată armata lui să mărșăluiască la luptă în convoi de paradă.

[Continuarea pe pagina 2]

„Să trăiești în pace, și pacea să
fie cu casa ta și cu tot ce este al
tău” !
I SAMUEL 25 : 6

[Continuarea de pe pagina 1]

În 7 septembrie 1812, armata napoleoneană a lăsat pe câmpul de luptă de la Borodino, mai bine de 60 000 de luptători morți și răniți ...

Ultima seară ! Ce cuvânt grav ! Lui îi urmează veșnicia ! Domnul Isus Hristos a fost în ultima seară a vieții Sale plină de suferință, preocupat numai cu grija pentru ai Săi. **„Fiindcă iubea pe ai Săi, care erau în lume, i-a iubit până la capăt.”** (Ioan 13 : 1)

El avea pe inimă numai acest singur lucru, ca toți ai Săi să-și sfârșească drumul victoriosi. Ei nu trebuiau să sfârșească fără nădejde pe pământ străin.

Isus îi aduce pe toți, pe toți ai Săi acasă, în Casa Tatălui. Nici măcar unul dintre adevărații lui luptători nu se pierde ! El a promis lucrul acesta în mod hotărât : **„Nimeni nu-i poate smulge din mâna Mea !”** El știa că Tatăl a dat totul în mâinile Sale, că venea de la Dumnezeu și mergea la Dumnezeu.

El era conștient de toată puterea și slava Sa, cu toate acestea a spălat picioarele ucenicilor Lui. Toți ai Lui trebuiau să învețe de aici, că numai Isus poate să curețe umblarea lor și că numai El este pentru ai Săi modelul dragostei smerite, care nu caută folosul ei.

El te cheamă și pe tine !

„El dorește să te aibă și pe tine în numărul alor Săi ! Nu vrei și tu, spălat de orice păcat, să fii cândva acolo unde este Isus, în slavă ?

Atunci să nu crezi că este suficient de devreme să-I întinzi lui Isus inima și mâinile în ultima seară a vieții tale și după o viață înstrăinată de Dumnezeu, în final să iei o cunună veșnică, dacă-ți convine.

Într-adevăr, Domnul l-a primit în har pe tâlhar, la cruce, **în ultima lui seară**, după o viață pierdută.

Dar acest ucigaș a fost în mijlocul unei mulțimi batjocoritoare și hulitoare, singurul care L-a omagiat pe Fiul lui Dumnezeu, cu pocăință și smerenie.

El s-a declarat pentru Cel răstignit și a strigat după har. Fă și tu lucrul acesta !

Omagiază-L și tu pe Isus, pe Cel răstignit, cu smerenie și pocăință ; și tu vei auzi cuvinte de har : **„Îndrăznește !”** **„Credința ta te-a mântuit !”** **„Du-te în pace !”** Dar dacă în ultima ta seară va fi timp pentru aceasta, nu știi.

Milioane de oameni țin sărbătoarea învierii, ei recunosc în aparență învierea lui Isus, a Fiului lui Dumnezeu, răstignit pentru păcatul lor. Dar dacă-i întrebi :

„Ai și tu parte de învierea pentru viață? Vei fi tu pentru totdeauna la acest Isus înviat, într-un trup nou, slăvit ?” ei răspund : „Nu știu, sper, desigur.”

Sau spun : „Am fost întotdeauna un om bun; nimeni nu-mi poate reproșa ceva rău.” Iubite camarad, tu, care vorbești așa, gândește-te la acel vis al unui om de bună credință și sincer, care n-a putut nici el să-și vadă păcatul și a trăit în neștiință și credea că este un om temător de Dumnezeu. Dumnezeu l-a lăsat să vadă în vis puțin, cum este cu învierea morților pentru judecată.

Dar acum ascultă : Isus cel răstignit a înviat. El este Prințul vieții.

Vine ceasul când toți cei care sunt în morminte, și tu, vor auzi glasul Celui răstignit : Atunci îi va chema pe vrăjmașii Lui la judecată !

Dar acum El te cheamă la viață ! Acum ai auzit cuvântul vieții, cuvântul Prințului vieții ; apucă-l, pentru a trăi veșnic ! Cine-l disprețuiește, va muri pentru totdeauna ! [Cont. în nr. viitor | Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*: XV, 2 | Georg von Viebahn, BERLIN | 1909-1910 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

Lumini peste veacuri

[Petru Popovici]

CAPITOLUL 21

JOHANN GERHARD ONCKEN

În familia lui s-a născut primul copilaș. Datorită studierii Bibliei, Oncken a ajuns la convingerea că botezul copiilor mici nu are nici un temei biblic, că Cristos Domnul nu a poruncit așa ceva, porunca Lui prevede că întâi omul trebuie să creadă Evanghelia, or copiii mici nu pot să creadă.

A căutat în Faptele Apostolilor și nu a găsit nici un caz unde să fi fost botezați copiii mici. În Faptele Apostolilor 16:33 se spune despre temnicer că a fost botezat cu toți ai lui, dar imediat în versetul următor se spune că s-a bucurat cu toată casa lui că a crezut în Dumnezeu.

Dacă ar fi fost copii ei nu s-ar fi bucurat și ei nu ar fi crezut. Deci versetul acesta arată că în casa temnicerului au fost persoane care au înțeles ce le-a spus apostolul Pavel, au crezut, au fost botezați și s-au bucurat de acest lucru.

În urma acestui studiu, el s-a convins că nu trebuie să-și boteze copilașii, dar totodată și-a dat seama că botezul lui ca și copilaș nu are nici o valabilitate biblică și că ar trebui să fie botezat acum om mare.

El nu avusese nici un contact cu bapțiștii și nu cunoștea nimic despre doctrina lor cu privire la botezul celor ce se pocăiesc de păcatele lor și cred în Domnul Isus ca Mântuitor, totul era doar în urma cercetării Bibliei.

Aceste convingeri a căutat acum să le împărtășească și celorlalți credincioși !

Iată ce a scris el însuși în privința aceasta : „Cam prin vremea aceasta (1828) am devenit convins pe deplin din studiul Scripturilor (căci eram complet necunoscător

de sentimentele bapțiștilor) despre botezul celor credincioși și despre natura bisericii creștine.

Eu și câțiva convertiți care au văzut același adevăr, acum așteptam după cineva care să fi urmat pe Domnul în această orânduire, ca astfel să fie calificat să ne boteze pe noi și astfel să formăm o biserică.

Dar pentru aceasta a trebuit să așteptăm cinci ani lungi, deși am cerut atât în Anglia cât și în Scoția ...

În 1834 (22 aprilie) o grupă mică de șapte credincioși vâsleau pe frumosul fluviu Elba în orele liniștite ale nopții spre o insuliță; acolo am coborât în apă și am fost înmormântați cu Cristos în botez ...

A doua zi ne-am format o biserică iar eu am fost ales ca păstor” . . .

„Deși afară era întuneric - scria Oncken - înlăuntrul nostru era lumină”.

Oncken a suferit numeroase arestări și întemnițări. Chiar și când era în libertate mereu se știa sub amenințarea arestării pe neașteptate. Într-o zi ...

[Continuarea în numărul viitor]

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... *darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică” .

[EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16]